

Niemiecka Republika Demokratyczna stoi niezłomnie w światowym froncie pokoju

Przemówienie członka Biura Politycznego KCPZPR tow. Franciszka Józwiaka-Witolda
wygłoszone na akademii w Warszawie

Obywatele! Towarzysze!
Wspaniałe zwycięstwo Armii Radzieckiej dowodzonej przez tow. STALINA, która rozbiła w 1945 r. Niemcy faszystowskie — stało się momentem przełomowym nie tylko dla tych wszystkich narodów, które Armia Radziecka wyzwoliła z jarzma okupacji hitlerowskiej — ale stało się również momentem przełomowym dla samego narodu niemieckiego, wyzwoliło w Niemczech siły postępowe i demokratyczne. Na czele tych sił stanęli komuniści i szczytowi demokraci niemieccy, którzy w okresie władzy hitlerowskiej siedzieli w więzieniach i obozach koncentracyjnych, którym udało się uchronić przed terrorem faszystowskim na gościnniej ziemi radzieckiej. Rozpoczął się bój o to, aby naród niemiecki skierować na drogę pokojowego rozwoju.

Politykę mocarstw wobec Niemiec określili uchwały poczdamskie, uchwały zmierzające do całkowitej demilitaryzacji i denazyfikacji Niemiec, uchwały mające na celu zniszczenie niepodstaw socjalnych imperializmu niemieckiego i popieranie demokratycznego ruchu w celu utworzenia Niemiec demokratycznych, jednolitych i pokojowych. Imperialiści amerykańscy już w chwili po podpisaniu umowy poczdamskiej zaczęli ją systematycznie sabotować. Obawiając się coraz bardziej rosnących wpływów odradzających się postępowych sił lud niemieckiego — imperialiści amerykańscy powołali w zachodniej strefie Niemiec rząd marionetkowy, patronując odwetowym kolom niemieckim, wczorajszym SS-manom i najgorętszym zwolennikom Hitlera po to, aby stworzyć z Niemiec bazę wypadawą przeciw ZSRR i krajom demokracji ludowej, aby szczerze przeciwko naszej granicy na Odrze i Nysie, aby pielęgnować i podsycać odwetowe dążenia reakcji niemieckiej, różnych Schachtów i Kruppów, wczorajszych ludobójców i pędzalaczy. Oto sens i cel koncepcji amerykańskiej.

Koncepcja Związku Radzieckiego, poparta całkowicie przez cały światowy obóz postępu i pokój, wyrażała się w słowach, jakie jeszcze w 1944 r. wypowiedział tow. Stalin: „WYGRAC WOJNĘ Z NIEMCAMI, ZNAĆ DOKONAC WIELKIEGO, HISTORYCZNEGO ZWYCIĘSTWA, ALE WYGRAC WOJNĘ NIE OZNAČA JESZCZE ZABEZPIECZYĆ TRWAŁY POKÓJ I PEŁNE BEZPIECZEŃSTWO W PRZYSZŁOŚCI. ZADANIE POLEGA NIE TYLKO NA TYM, ABY WYGRAC WOJNĘ, ALE I NA TYM, ABY UNIEMOŻLIWIĆ POWSTANIE NOWEJ AGRESJI, NO WEJ WOJNY”.

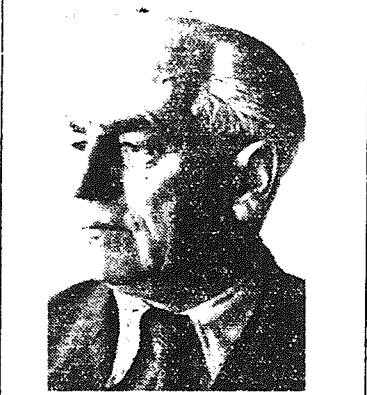
Szło więc o to, aby raz na zawsze przywrócić plany imperialistycznych podżegaczy wojennych, aby ci podżegacze nie znaleźli w Europie miedzą armatniego dla swych planów wojennych, aby zwycięstwo nad faszystem hitlerowskim doprowadziło do unicestwienia socjalnych podstaw imperializmu niemieckiego, aby na miejsce Niemiec wstąpiła wojna i wojna stały się postępu i pokoju.

Oto sens i cel koncepcji Związku Radzieckiego.

We wschodniej strefie Niemiec czynniki demokratyczne wykazały dużo dojrzałości i dzięki pomocy ZSRR zyskały dość siły, aby zrealizować podstawowe postulaty przebudowy społecznej i gospodarczej, aby poddać wpływy tych czynników, które w przeszłości były motorem militarystyki i imperializmu niemieckiego. Podstawą tych przeobrażeń były głębokie reformy społeczne, które zniszczyły bazę materialną junkrów i kapitału monopolistycznego, które wyzwoliły siły postępu i demokracji.

Przy przebudowie struktury rolnej wschodniej strefy Niemiec udzielił wydatnej pomocy Związek Radziecki w postaci maszyn rolniczych dla nowych gospodarstw rolnych, stacji traktorowych itp. Jeżeli wzywamy, że tej pomocy udzielił Niemcom Związek Radziecki niema-

nazajutrz po zakończeniu wojny, kiedy wspomnienia okrucieństw popełnionych przez najeźdźcę hitlerowskiego były jeszcze tak bolesne i świeże — zrozumiemy, jak dalekowszyczna była polityka Związku Radzieckiego, polityka wiary w siły postępowe i demokratyczne Niemiec, w siły pokoju. Ta wiara w mo-

WILHELM PIECK
Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

żliwość odrodzenia się ludu niemieckiego płynęła ze wskazań i nauk wodza narodów radzieckich, wielkiego teoretyka marksizmu - leninizmu STALINA.

Jeszcze w 1942 r., gdy hordy hitlerowskie posuwały się w głąb ZSRR, gdy zagrażały sercu Rewolucji — Moskwy — STALIN w rozkazie do żołnierzy Armii Radzieckiej powiedział:

„Smieszne byłoby utożsamianie kłiki Hitlera z narodem niemieckim i z państwem niemieckim. Hi storia uczy, że Hitlerzy przychodzą i odchodzą, a naród niemiecki i państwo niemieckie pozostają”.

Zasadniczych przemian dokonano również w strukturze przemysłu we wschodniej strefie Niemiec. W 1945 roku uspołecznione zostały przedsiębiorstwa aktywne członki w partii hitlerowskiej i przestępców wojennych. Wartość produkcji sektora uspołecznionego wynosi około 70 proc. całej produkcji przemysłowej. W obliczu niebezpieczeństwa, jakie groziło narodowi niemieckiemu przez utworzenie separatystycznego tworu w Bonn, będącego służalczym rządem imperialistów amerykańskich w oparciu o najeźdźczy siły reakcji niemieckiej — postępowe siły Niemiec stanęły wobec zadania i bezwzględnej konieczności stworzenia sprawnego i silnego kierownictwa do walki o zjednoczenie Niemiec, o demokratyczną przebudowę i pokój.

W takiej właśnie sytuacji w październiku 1949 r. powstała Niemiecka Republika Demokratyczna.

Powstanie NRD stało się poważnym wkładem do międzynarodowego ruchu pokoju, stało się jeszcze jedną kłeską obozu agresji i wojny, stało się przełomowym wydarzeniem w polityce międzynarodowej.

Tow. STALIN w depeszy wystosowanej do prezydenta Piecka i premiera Grotewohla oświadczył:

„UTWORZENIE POKOJOWEJ NIEMIECKIEJ REPUBLIKI DEMOKRATYCZNEJ JEST PUNKTEM ZWROTNYM W DZIEJACH EUROPY... KŁADĄC PODWALINY JEDNOLITYCH DEMOKRATYCZNYCH I POKOJOWYCH NIEMIEC, DOKONUJĄC ZARAZEM DLA CAŁEJ EUROPY WIELKIEGO DZIAŁA, ZAPEWNIAC JĄC JEJ TRWAŁY POKÓJ. MOŻEĆ NIE MIEĆ WĄTPLIWOŚCI, ŻE KROCZĄC PO TEJ DRODZE SPOTKACIE SIĘ Z WIELKIM ZROZUMIENIEM I CZYNNYM POPARCIEM WSZYSTKICH NARODÓW ŚWIATA”.

Powstanie NRD stało się punktem zwrotnym w stosunkach między Polską a Niemcami. Po raz pierwszy w historii na naszych zachodnich granicach mamy sąsiada, który za jedno z założeń swojej polityki zagranicznej postawił sprawę walki o pokój, do-

brośiadzkie, przyjazne stosunki z Polską.

Postawa NRD wobec Polski wpływa z głęboko pojętego internacjonalizmu i zarazem patriotyzmu, dbającego o prawdziwe dobro i przyszłość narodu niemieckiego, które to zasady leżą u podstaw ideologii Socjalistycznej Partii Jedności, partii, na której czele stoją wypróbowani bojownicy sprawy socjalizmu: Wilhelm Pieck, Otto Grotewohl i Walter Ulbricht.

Polskie masy pracujące, prowadzone przez swą kierowniczkę i awangardę Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą rozumieją, że naród niemiecki wkroczył na nową drogę.

I dlatego polska klasa robotnicza wie i rozumie, że naszym obowiązkiem jest pomóc tym nowym, postępowym siłom w ich walce o jedność Niemiec, o Niemcy postępu i wolności, Niemcy sprawiedliwości społecznej i pokoju. Ta pomoc udzielana postępowym siłom narodu niemieckiego jest dalszym ciągiem naszej wczorajszej walki z imperializmem hitlerowskim, jest jednym z elementów naszej walki o pokój.

Szybka normalizacja stosunków gospodarczych i kulturalnych polsko-niemieckich opiera się na zasadniczej decyzji postępowych i demokratycznych sił Niemiec, uznania granicy na Odrze i Nysie za granicę pokoju i przyjaźni. 6 lipca 1950 r. podpisany został między Państwem Polskim a Niemiecką Republiką Demokratyczną wielki, historyczny akt zgorzelecki, akt, któremu towarzyszył entuzjasm mas pracujących po obu stronach granicy, akt, który przeobłął nową treść stosunków polsko - niemieckich w formę układu międzynarodowego. Na nic się nie zdadzą intrzygi imperialistów anglo - amerykańskich i inspirowane przez wysokich komisarzy prowokacyjne wypadki marionetkowego rządu w Bonn przeciwko umowie zawartej w Zgorzlecu. Granica na Odrze i Nysie jest nienaruszalna i nie dzieli ona, ale łączy dwa nasze narody w walce o szczęście naszych ludów, w walce o pokój.

Zrozumienie dla wspólnej sprawy postępu i pokoju, bliska współpraca Polski Ludowej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej ze Związkiem Radzieckim czynią walkę, jaką toczy społeczeństwo NRD o nowy porządek gospodarczy - społeczny — sprawą dla nas szczególnie bliską i zrozumiałą. Polskie masy pracujące wiedzą dobrze, że podobnie jak każdy krok naprzód na drodze budowy socjalizmu w Polsce przyczynia się do wzmocnienia sił obozu pokoju — tak samo wzrastająca tężyzna Niemieckiej Republiki Demokratycznej jest wkładem do naszej wspólnej walki o pokój.

Młoda Republika Niemiecka może poszczycić się dużymi osiągnięciami swej rocznej pracy. W momencie gdy powstała Niemiecka Republika Demokratyczna plan 2-letni był w toku wykonywania.

Proklamacja Niemieckiej Republiki Demokratycznej, zwiększyła zryw niemieckiego świata pracy i na Kongresie partyjnym SED w lipcu 1950 r. tow. Ulbricht mógł donieść o zakończeniu planu 2-letniego przedterminowo, w ciągu 1,5 roku.

Na Kongresie SED przedłożone zostały i zatwierdzone wytyczne planu 5-letniego, wielkiego planu kształtowania pokojowych, postępowych Niemiec.

Poza sukcesami na polu gospodarczym NRD ma do zanotowania w bilansie swej rocznej działalności także doniosłe osiągnięcia na polu mobilizacji mas dokoła sprawy pokoju, demokracji, postępu i walki o jedność Niemiec. Potężne manifestacje mas, które żywym echem odbiły się na całym świecie są dowodem stałego wzrostu świadomości politycznej i bojowej gotowości mas niemieckich do obrony swych zdobyczy demokratycznych.

Hasło pokoju i jedności Niemiec promieniuje dziś z Niemieckiej Republiki Demokratycznej na całe Niemcy. Fala przesładowań i terroru przeciw zwolennikom obozu pokoju w strefach zachodnich Niemiec, zwłaszcza ostatnia

(Ciąg dalszy na str. 2-ej)

W pierwszą rocznicę powstania NRD

Naród polski życzy narodowi niemieckiemu pomyślnych wyników w walce o pokój i demokrację

Do
Pana Prezydenta
Niemieckiej Republiki Demokratycznej
Wilhelma Piecka
Berlin

W pierwszą rocznicę powstania Niemieckiej Republiki Demokratycznej przesyłam rządowi i narodowi niemieckiemu gorące życzenia jak najlepszych wyników w walce o zjednoczenie pokojowych i demokratycznych Niemiec oraz w wysiłkach nad realizacją 5-letniego planu gospodarczego Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Naród polski śledzi z głęboką sympatią wysiłki sił postępowych w Niemczech, które przeciwstawiają się zakusom obcych i rodzimych kół imperialistycznych, zmierzających do przekształcenia Niemiec w zachodnim w teren przygotowań agresywnych i stworzenia z ludności tego obszaru niewolniczej armii niemieckiej, mającej służyć jako mięso armatnie w dyspozycji anglo - amerykańskich podżegaczy wojennych.

Idea zjednoczenia pokojowych i demokratycznych Niemiec, głoszona i urzeczywistniana przez Niemiecką Republikę Demokratyczną, wzmocnienia światowy obóz pokoju, na którego czele stoi potężny Związek Radziecki i Wielki STALIN.

Wspaniałe osiągnięcia Niemieckiej Republiki Demokratycznej w odbudowie gospodarczej i pomyślna realizacja wielkiego 5-letniego planu gospodarczego stanowią niezawodną drogę pokojowego, niezależnego i pełnego rozkwitu sił twórczych ludu niemieckiego, drogę jego dobrobytu i zarazem drogę najgłębszych przeobrażeń politycznych, gospodarczych i kulturalnych w duchu pokoju, postępu i wolności.

BOLESŁAW BIERUT

Do
Pana Prezesa Rady Ministrów
Niemieckiej Republiki Demokratycznej
Otto Grotewohla
Berlin

W dniu Święta Narodowego Niemiec Demokratycznych przesyłam Panu oraz rządowi Niemieckiej Republiki Demokratycznej życzenia pełnego powodzenia w walce o pokój, zjednoczenie Niemiec i podniesienie dobrobytu mas pracujących.

Rok istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej był okresem wielkich sukcesów w walce demokratycznych sił narodu niemieckiego, które stworzyły w Niemieckiej Republice Demokratycznej niezłomne podstawy dla odbudowy zjednoczonych, pokojowych i demokratycznych Niemiec.

Deklaracja warszawska z 6 czerwca br. i układ zgorzelecki z 6 lipca br. były ważnymi etapami w walce o pokój, która toczy oba nasze narody pod wodzą chorążego pokoju i postępu Wielkiego STALINA.

JOZEF CYRANKIEWICZ
Prezes Rady Ministrów

Do
Pana Ministra Spraw Zagranicznych
Niemieckiej Republiki Demokratycznej
Georga Dertingera
Berlin

Z okazji Święta Narodowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej przesyłam życzenia sukcesów i dalszych osiągnięć w walce o realizację praw narodowych Niemiec do zjednoczenia w pokojowym i demokratycznym państwie.

Nemiecka Republika Demokratyczna jest mocną podstawą w tej słusznej walce narodu niemieckiego, który przeciwstawia się próbom ujarznienia go przez siły obozu imperialistycznego i wykorzystania jego potencjału ludzkiego i gospodarczego dla celów agresji.

Pokojowa współpraca obu naszych narodów, złączonych granicą pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie Łużyckiej, wzmocni pokojowe siły narodu niemieckiego i światowy obóz pokoju z ZSRR i Jego Wodzem STALINEM na czele.

STANISŁAW SKRZESZEWSKI
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

12 października — Dniem Wojska Polskiego

Na podstawie dekretu uchwalonego przez Radę Ministrów, a zatwierdzonego przez Radę Państwa, dzień 12 października będzie Dniem Wojska Polskiego.

Dzień Wojska Polskiego będzie manifestacją ścisłego związku narodu polskiego z Jego siłami zbrojnymi, które zabezpieczają pokojo-

wą i twórczą pracę nad rozkwitem kraju i budową Polski socjalistycznej.

Dzień Wojska Polskiego, ustanowiony w rocznicę bitwy pod Lenino, uświęci braterstwo broni i wiczyściej przyjaźni między Wojskiem Polskim a bohaterską Armią Radziecką, ostoją pokoju i socjalizmu.

Święto narodu niemieckiego

7 października 1949 r. przejdzie do historii jako przełomowa data w dziejach narodu niemieckiego. W dniu tym Niemiecka Rada Ludowa, wybrana 30 maja 1949 r., została przekształcona w Tymczasowy Parlament Ludowy, który proklamował utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Rok istnienia tej Republiki potwierdza głęboką prawdę słów Stalina, zawartych w historycznym piśmie powitałym, wysłanym w dniu 13 października 1949 r. do prezydenta Wilhelma Piecka i premiera Otto Grotewohla:

„Utworzenie pokój miłującej Niemieckiej Republiki Demokratycznej jest zwrotnym punktem w dziejach Europy. Nie ulega wątpliwości, że istnienie Niemiec demokratycznych i pokój miłujących obok istnienia miłującego pokój Związku Radzieckiego — wyklucza możliwość nowych wojen w Europie, w drodze kres przelewom krwi w Europie i uniemożliwia ujarzmienie krajów europejskich przez imperialistów świata.

plan 2-letni, osiągając 102 proc. poziomu produkcji przemysłowej z roku 1936. Stale polepszają się zaopatrzenie i warunki życiowe ludności pracującej.

Poraz pierwszy w dziejach obydwu narodów łączą Polskę i Niemcy stosunki oparte na zasadach prawdziwej przyjaźni. 6 lipca br. podpisano w Zgorzlecu układ między Polską Ludową i Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej granicy pokoju — granicy na Odrze i Nysie. Granica, która kiedyś była źródłem waśni i wojen, dziś łączy oba narody. Podpisanie układu w Zgorzlecu poprzedziły układy o współpracy gospodarczej i kulturalnej.

W dniu święta nowych demokratycznych Niemiec naród polski życzy narodowi niemieckiemu dalszych sukcesów na drodze walki o pokój i jedność jego ojczyzny. Każdy sukces Niemieckiej Republiki Demokratycznej wzmacnia cały obóz pokoju. Naród polski i demokratyczne Niemcy walczą obecnie solidarnie ramię w ramię o wspólną sprawę.

P.M.

MAPA PRZEDSTAWIA NOWOZBUDOWANE I ODBUDOWANE W NIEMIECKIEJ REPUBLICIE DEMOKRATYCZNEJ ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE ORAZ INSTYTUCJE OŚWIATOWE I KULTURALNE.

Rok istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej był okresem ciężkiej walki narodu niemieckiego przeciw przemocy imperialistycznych okupantów, snujących plany nowej wojny i ich agentom w Bonn. Imperialistom potrzebne są Niemcy, jako baza ataku przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej. Dlatego deprecjonując i podważając ich politykę, nie chcąc być połączonymi i pogłębując się do podziemia Niemiec, powzięli oni ostatnio decyzję o wskrzeszeniu hitlerowskiego Wehrmachtu, a zięjący chęcią odwetu tzw. rząd z Bonn przystąpił już do organizowania armii Okupantów zachodni rozpatli równocześnie w Niemczech zachodnich fale terroru wymierzanego przeciw niemieckim bojownikom o pokój. W Triztonii bożkami hulają ekshibiterowcy; Amerykanie wypuszczają na wolność zbrodniarzy wojennych, hitlerowscy sztabowcy funkcjonują oficjalnie jako doradcy amerykańskiej kwatery głównej.

W tej sytuacji, stanowiącej poważną groźbę dla pokoju świata, Niemiecka Republika Demokratyczna jest prawdziwą ostoją, podstawą walki narodu niemieckiego o pokój i jedność jego ojczyzny.

Niemiecka Republika Demokratyczna jest ważnym ogniwem światowego obozu pokoju.

WALTER ULBRICHT premier rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Polityka Niemieckiej Republiki Demokratycznej opiera się na fundamentach ścisłej przyjaźni i współpracy ze Związkiem Radzieckim i z krajami demokracji ludowej. Przyjęcie Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Rady Wzajemnej Współpracy Gospodarczej jest wyrazem coraz ściślejszych więzów, łączących młodą republikę z ZSRR i krajami demokracji ludowej.

Sukcesy polityczne i gospodarcze Niemieckiej Republiki Demokratycznej nie oddziaływają na całe społeczeństwo niemieckie. Jeżeli w całych Niemczech ponad 20 milionów ludzi podpisało Apel Sztokholmski, jeżeli krzepnie opór narodowy w Triztonii i bogaci się w coraz to nowe formy — jest to przede wszystkim wytknięciem rosnącej siły przyciągającej republiki, która mobilizuje całe Niemcy pod ogólnonarodowymi hasłami. Generalissimus Stalin dał Niemcom jasną perspektywę rozwoju. Niemiecka Republika Demokratyczna kroczy drogą wytyczoną przez stalinowskie wskazania i dzięki temu istotnie spotyka się z wielkim zrozumieniem i czynnym poparciem wszystkich narodów świata, w tej liczbie amerykańskiego, angielskiego, fran-

cuskiego, polskiego, czechosłowackiego i włoskiego, nie mówiąc już o miłującym pokój narodzie radzieckim (Stalin)

Niezwykle wielkie znaczenie dla wzrostu mobilizującej siły Niemieckiej Republiki Demokratycznej wśród całego społeczeństwa niemieckiego mają jej wielkie sukcesy gospodarcze. Podczas kiedy ilość bez-

OTTO GROTEWOHL premier rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

robotnych w zachodnich Niemczech wnoszą ponad 2 miliony, nie licząc 300 tys. bezrobotnych w zachodnim Berlinie, w republice całkowicie zlikwidowano klęskę bezrobocia. Przed terminowo zrealizowano rozszerzony

Socjalistyczna Partia Jedności kierowniczą siłą demokracji niemieckiej

21 kwietnia 1946 roku nastąpiło we Wschodnich Niemczech zjednoczenie Komunistycznej Partii Niemiec z Partią Socjal-Demokratyczną w Socjalistyczną Partię Jedności Niemiec. Niemiecka klasa robotnicza w ówczesnej radzieckiej strefie okupacyjnej wyciągnęła jedynie słuszne wnioski z historii swojego narodu. Polityczne zjednoczenie klasy robotniczej było bowiem podstawowym i koniecznym warunkiem dla odrodzenia Niemiec i państwa niemieckiego jako państwa pokojowego i demokratycznego. Tylko zjednoczona klasa robotnicza mogła poprowadzić walkę o narodowe interesy w oparciu o światowy obóz postępu i pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele, tylko zjednoczona klasa robotnicza mogła być zdolna do nieugiętej, konsekwentnej walki z imperializmem.

To, że 7 października 1949 r. powstała Niemiecka Republika Demokratyczna, że republika ta mogła się stać podstawową bazą walki o jedność Niemiec i ważnym ogniwem światowej walki o pokój, wszystko to jest w głównej mierze rezultatem nieugiętej walki Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec. Walka ta dlatego osiągnęła sukcesy, ponieważ toczy się w oparciu o pomoc ideologiczną i polityczną WKP(b), przodującej partii rewolucyjnego fachu robotniczego.

Główną cechą charakterystyczną rozwoju Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec jest jej konsekwentność, a partia, codzienna walka o przeobrażenie się w partię nowego typu, w rewolucyjną partię proletariatu, wolną od oportunizmu, opartą o teorię marksizmu - leninizmu, w partię, która gromi w szeregach klasy robotniczej drobniobourżuańskie wpływy; w partię jednolitą i dyscyplinowaną; w partię śmiało rozwijającą w swej działalności zasady krytyki i samokrytyki; w partię utrzymującą i wciąż umacniającą łączność z masami.

Socjalistyczna Partia Jedności Niemiec liczyła 1 kwietnia 1950 r. 1.750.000 członków i kandydatów, w tym — wśród członków partii — 41,3 proc. robotników rolnych, 6,3 proc. chłopów, 20,4 proc. urzędników. Wśród kandydatów SED jest 48,3 proc. robotników przemysłowych. Wskazuje to na zwiększający się wpływ do partii robotników przemysłowych.

Socjalistyczna Partia Jedności Niemiec rozwinięta wielką pracą w zakresie szkolenia ideologicznego swoich członków. W okresie między II i III Kongresem SED, a więc między wrześniem 1947 r. a lipcem 1950 roku 65.000 ludzi ukończyło szkoły partyjne przy zakładach pracy a 170.000 ludzi ukończyło powiatowe szkoły partyjne. Na

turnusach krajowych szkół partyjnych oraz Wyższej Szkoły Partyjnej im. Karola Marksa uczyło się 5.000 ludzi.

Przed Socjalistyczną Partią Jedności Niemiec stoją olbrzymie zadania. Przewodzi ona walce narodu niemieckiego o jedność ojczyzny. Przewodzi rachowi oporu narodowego przeciw re militarystacji Zachodnich Niemiec przeprowadzanej przez imperialistycznych okupantów. Stoi na czele walki mas pracujących Niemieckiej Republiki Demokratycznej o realizację planów gospodarczych.

Niemiecka klasa robotnicza i jej partia jest główną siłą Narodowego Frontu Demokratycznych Niemiec.

III Kongres SED postanowił przeprowadzić na platformie Frontu Narodowego Demokratycznych Niemiec mobilizację wszystkich sił patriotycznych narodu niemieckiego przeciwko amerykańskiemu imperializmowi, którego plany wykorzystania Niemiec Zachodnich dla nowej wojny stanowią bezpośrednio zagrożenie bytu narodu niemieckiego.

III Kongres SED rzucił hasło oporu narodowego po przeprowadzeniu wnikliwej analizy obecnej sytuacji w Niemczech Zachodnich. Analiza wykazała, że okupanci imperialistyczni i ich niemieccy pomocnicy swoją polityką bezprawia sami zmobilizowali przeciw sobie olbrzymi ładunek nienawiści i oporu narodowego wśród zachodnio - niemieckiego społeczeństwa. Zadaniem awangardy klasy robotniczej jest ująć tę nienawiść przeciw imperialistycznym okupantom w ramy organizacyjne i pokierować walką antyimperialistyczną szerokich mas.

SED odgrywa rolę przodującej siły politycznej Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Pierwszym i świętym obowiązkiem każdego członka SED jest umacnianie republiki. Jest ona bowiem „kamieniem węgielnym jednolitych, demokratycznych i pokój miłujących Niemiec” (Stalin). Niemiecka Republika Demokratyczna jest pierwszym w historii narodu niemieckiego prawdziwie demokratycznym państwem, w którym klasa robotnicza posiada decydujące znaczenie.

Jako bezpośrednie, niestychające zadanie w dziele umacniania Niemieckiej Republiki Demokratycznej, SED wysunęła sprawę zwycięskiego przeprowadzenia wyborów mających odbyć się w dniu 15 października.

Konsekwentnie demokratyczna polityka rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej, sukcesy niemieckiej gospodarki planowej, które przyniosły przedterminowe wykonanie planu 2-letniego — sukcesy te osiągnięte zostały dzięki ścisłej współpracy i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej — to drogowskaz dla całej ludności Niemiec Zachodnich. Sukcesy gospodarcze republiki są ciężkim ciosem dla imperialistów amerykańskich.

III Kongres Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec przedłożył rządowi Niemieckiej Republiki Demokratycznej, społeczeństwu niemieckiemu, innym partiom demokratycznym oraz organizacjom masowym projekt 5-letniego planu gospodarczego. Projekt ten został przyjęty przez rząd i parlament Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Plan 5-letni stawia zadanie osiągnięcia w r. 1955 180 proc. produkcji przemysłowej z r. 1950.

Takie są najważniejsze zadania, stojące przed Socjalistyczną Partią Jedności Niemiec. Taka jest linia polityczna SED, partii niemieckiego proletariatu.

D. M.

P. M.

Rok istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej

Niemiecka Republika Demokratyczna narodziła się w okresie zaciętej walki narodów o pokój. W walce tej naród niemiecki — naród rozporządzający na równi z narodem radzieckim „największymi możliwościami w Europie dla przeprowadzenia wielkich akcji o światowym znaczeniu”, (J. Stalin) nie może stać na uboczu Pokój jest właśnie tym fundamentem, na którym naród niemiecki zamierza zbudować nowe, jednolite państwo demokratyczne. Walka o pokój jest istotnym sensem całej działalności Niemieckiej Republiki Demokratycznej, której powstanie złożyło podwaliny dla jednolitych, demokratycznych i pokojowych Niemiec. „Nowa droga — powiedziane jest w pierwszej deklaracji rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej — jest drogą demokracji, pokoju i przyjaźni ze wszystkimi narodami”.

Przed 80 laty „żelazny kanclerz” niemieckiego imperializmu, Bismarck oświadczył, że naród niemiecki „zawsze wytyczał drogę każdemu stuleciu przez organizowanie wielkiej wojny”. Bismarck chętnie się, że reakcyjne klasy rządzące Niemiec wiodły naród niemiecki drogami wojny i wciągały do wojen agresywnych wszystkie narody europejskie.

Ogromne znaczenie powstania Niemieckiej Republiki Demokratycznej polega na tym, że poraz pierwszy w historii Niemiec i Europy zaistniała możliwość wykorzystania wszystkich sił twórczych narodu niemieckiego dla celów pokojowych i demokratycznych.

Rok, który upłynął od chwili stworzenia republiki dowiódł, że pokój w prace narodu niemieckiego sta-

nowi potężną siłą, zdolną przeobrazić kraj, a jednocześnie wnieść pokój i włączyć do rozwoju całej Europy.

W ciągu tego roku masy pracujące Niemieckiej Republiki Demokratycznej osiągnęły wielkie sukcesy gospodarcze i polityczne. Powstały przedsiębiorstwa narodowe, które w roku 1950 dawały już 70 proc. całej produkcji przemysłowej Republiki. Po zakończeniu reformy rolnej gospodarstwa chłopskiego, oparte na pracy ich właścicieli i członków rodzin, stały się jedyną formą gospodarki w rolnictwie.

Masy pracujące Niemieckiej Republiki Demokratycznej wykonały dwuletni plan rozwoju gospodarki narodowej na dzień III Zjazdu SED — 6 miesięcy przed terminem. W ciągu półtora roku cyfry dwuletniego planu gospodarczego we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej zostały przekroczone. W ten sposób został zakończony pomyślnie najtrudniejszy okres — okres odbudowy gospodarki republiki z ruin, pozostawionych w spuściznie przez reżim hitlerowski. Globalna produkcja przemysłowa osiągnęła 103 proc. poziomu przedwojennego (rok 1936). Już w roku bieżącym osiągnięto, a w niektórych wypadkach nawet przekroczono przedwojenną urodzajność z hektara.

Znacznie podniosła się stopa życia w ludności republiki. Ceny towarów w handlu uspołecznionym zostały poważnie obniżone. Podatki

uległy redukcji; na samym tylko obniżeniu bezpośrednich podatków ludność republiki zyskała 800 miln. marek. Rząd dokonał podwyżki wszystkich emerytur i zasiłków. Od 1 września rb. nastąpiła również podwyżka płac robotników i urzędników.

Zatwierdzony niedawno przez rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej plan pięcioletni przewiduje, iż w ciągu 5 lat globalna produkcja przemysłowa republiki powinna wzrosnąć dwukrotnie w porównaniu z 1936 rokiem. Oznacza to, że w niektórych gałęziach przemysłu, jak np. w przemyśle optycznym, elektrotechnicznym i innych Niemiecka Republika Demokratyczna będzie w roku 1955 produkować tyle towarów, ile produkowano przed wojną na całym terytorium Niemiec.

Niemiecka Republika Demokratyczna wznosi wysoko sztandar walki o pokój, o jedność Niemiec, o niezawisłość suwerenności narodu niemieckiego. Niemiecka Republika Demokratyczna stanowi podstawę Frontu Narodowego Niemiec demokratycznych, prawdziwą ojczyznę wszystkich patriotów niemieckich. Niczym potężny drogowskaz oświeciła ona drogę całemu narodowi niemieckiemu — drogę wiodącą do jedności, pokoju i demokracji. Rok istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej wzmocnił jeszcze bardziej przekonanie narodu niemieckiego, że jedynie na tej drodze potrafi on zabezpieczyć swój byt i swoją przyszłość.

Konkurs na najlepszą korespondencję

W parowozowni Sędziszów rosną nowe kadry

(K 292) W parowozowni Sędziszów naprawia się i wyposaża parowozy. O godzinie 7-mej rano pracownicy rozpoczynają swoją ważną pracę,

którą kocha każdy kolejarz. Wśród uwijających się przygarbionych, siwych już towarzyszy widzimy dużo młodzieży. PKP dba o wychowanie

i wykształcenie kadr do zawodu kolejarzkiego. W parowozowni Sędziszów jest utworzona szkoła, w której się uczy cała młodzież tu pracująca.

Czynne są trzy klasy. Uczniowie klas I i II od 7 do 12 pracują w specjalnie urządzonej warsztacie pod okiem doświadczonych instruktorów oraz wykonują różnego rodzaju roboty programowe z zakresu ślusarstwa czy tokarstwa. Natomiast uczniowie III roku nauki są zatrudnieni przy naprawie parowozów, gdzie pracują kolejno w różnych działach i specjalnościach. Każdy uczeń zazna jamia się z pracą na tokarniach, strugarniach, w kuźni, odlewni, zaznajamia się z konstrukcją i konserwacją oraz naprawą części parowozowych i wagonowych.

Po skończeniu trzeciego roku nauki i złożeniu egzaminu czeladniczego część młodzieży pracuje w warsztacie, doszła się na pomocników maszynistów. Szkolenie teoretyczne, a później praktyczne przeprowadza doświadczony instruktor. Po egzaminie przydziela się ich na parowozy jako trzeciaków, a po kilku jazdach już jako wyszkolonych pomocników maszynistów do pracy samodzielnej.

W parowozowni Sędziszów tworzy my nowe kadry nie tylko z młodych towarzyszy. Wśród starych pracowników naszej załogi dużo jest takich, którzy przyczynili się swego zawodu, lecz z braku świadectw czeladniczych nie mogą być nazwani rzemieślnikami i mają zamkniętą drogę do awansu. Dla tych pracowników co pewien czas organizowane są specjalne kursy dokształcające, na których pracownicy zdobywają wiedzę teoretyczną, potrzebną do złożenia egzaminu i uzyskania świadectwa czeladniczego.

Marian Węglowski

Robotnicy ZZWM w Skarżysku zwiększają wydajność swych maszyn

(K 195). Robotnik ob. Franciszek Kołodziej przez swoje racjonalizatorstwo i ulepszenie przyrządów do maszyn podwyższył wydajność produkcji o 100 proc., czyli zwolnił jedną maszynę, która została przeznaczona do innej produkcji, i jednego robotnika, który został przydzielony do innej pracy.

Podobnie ustawiać ob. Stanisław Pańczyk usprawnił swoją maszynę w ten sposób, że wykonuje ona 2 operacje, zamiast poprzednio jednej. ZMP-owie Zygmunt Herman zwiększył wydajność swojej maszyny o 30 proc. Robotnicy ZZWM w Skarżysku wiedzą, że każde zwiększenie wydajności ich maszyn stanowi realny wkład w obronę pokoju i przedterminowe wykonanie Planu 6-letniego.

Michał Wiczorkowski

Entuzjastycznie witana

delegacja załóg PGR przybyła do Moskwy

MOSKWA (PAP). Do Moskwy przybyła z Warszawy 100-osobowa delegacja robotników Państwowych Gospodarstw Rolnych z wiceministrem Rolnictwa Tkaczowem na czele.

W skład delegacji wchodzi czołowi traktorzyści, brzdądzki zespołów traktorowych, robotnicy rolni, kierownicy PGR-ów, agronomowie, mechanicy itd.

Na Dworcu Białoruskim uczestników wycieczki witali: wiceminister sowchozów ZSRR — Martianow i Sybircew, wiceminister sowchozów Federacji Rosyjskiej — Wołkow oraz wyżsi urzędnicy tych ministerstw.

Z ramienia ambasady RP w Moskwie uczestników wycieczki powitał charge d'affaires — J. Zambrowicz.

Na peronie dworca wiceminister Tkaczow wygłosił przed mikrofonem przemówienie przekazując w imieniu członków delegacji serdeczne i braterskie pozdrowienia dla mieszkańców stolicy radzieckiej, dla pracowników rolnictwa socjalistycznego — sowchozów i ośrodków maszynowo — traktorowych oraz dla kolchoźników radzieckich.

„Delegacja nasza — oświadczył wiceminister Tkaczow — przybyła do Was, do wielkiego kraju radzieckiego w celu zapoznania się z osiągnięciami rolnictwa socjalistycznego. Pragniemy, aby PGR-y stosując radzieckie metody pracy stały się jak najszybciej wzorowymi gospodarstwami socjalistycznymi. Przybyliśmy do Was, by przyjrzeć się i zapoznać z bohaterką pokojową pra-

cą narodu radzieckiego budującą komunizm, dającą nam Polakom wzór i przykład jak budować szczęście swego narodu i umacniać pokój na całym świecie”.

Powitanie delegacji polskiej przeksztalciło się w entuzjastyczną i dogotwał manifestację na cześć wielkiego chorążego pokoju — STALINA.

Uczestnicy wycieczki udali się następnie do przygotowanych pokoi w hotelu „Metropol”.

Charge d'affaires RP w Moskwie — J. Zambrowicz podejmował dnia 5 października br. w salonach ambasady uczestników wycieczki robotników Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Uczestnicy delegacji robotników Państwowych Gospodarstw Rolnych przyjęci zostali w Ministerstwie Sowchozów ZSRR, gdzie omówiono szczegóły ich pobytu w Związku Radzieckim.

Przedstawiciele PGR-ów zwiedzą Moskwę i sowchozy obwodu moskiewskiego, a następnie podzielią się na 3 grupy, z których jedna uda się do obwodu woroneskiego, druga do obwodu rostowskiego i Zagłębia Donieckiego a trzecia grupa uda się na Kaukaz.

Nowości radzieckiego przemysłu samochodowego

Inżynierowie radzieccy skonstruowali ostatnio szereg automatycznych obrabiarek i agregatów, które przyspieszają znacznie produkcję samochodów i ułatwiają pracę robotników.

M. in. wymienić należy automatyczny zespół mechanizmów, które spawają koła samochodowe. Ze spół ten jest rzeczą zupełnie nową i niespotykaną dotychczas w przemyśle budowy samochodów na całym świecie. Maszyny te odznaczają się m. in. oryginalną konstrukcją i wysoką wydajnością pracy.

W radzieckich zakładach budowy samochodów szerokie zastosowanie znajdują ponadto automa-

tyczne mechanizmy do polerowania karoserii samochodów. Dzięki zastosowaniu tych maszyn proces polerowania został przyspieszony blisko 4-krotnie.

„Dzięki coraz szerszemu zastosowaniu nowych urządzeń automatycznych i bardziej doskonałych procesów technologicznych produkcja samochodów ciężarowych i osobowych znacznie wzrosła. I tak np. proces produkcji 4-tonowej ciężarówki — „ZIS” — 150” jest obecnie o 311,8 proc. krótszy niż w roku 1949. Poważnie przyspieszona została produkcja samochodów osobowych marki „Pobleda” i „Moskwicz”.

Studenci szkół wyższych objęci ustawą o dyscyplinie pracy

WARSZAWA (PAP). — Ministrowie Szkół Wyższych i Nauki, Zdrowia, Oświaty i Kultury i Sztuki wydały wspólne zarządzenie, dotyczące dyscypliny pracy studentów wyższych uczelni.

Zarządzenie zobowiązuje młodzież akademicką do przestrzegania dyscypliny pracy przez uczęszczanie na wykła-

dy, ćwiczenia i zajęcia praktyczne, objęte planem studiów i zgłaszania się w ustalonych terminach na egzaminy i kolokwia oraz oddawanie prac w terminach przewidzianych planem studiów.

Naruszenie przepisów o dyscyplinie pracy studentów szkół wyższych podlega w myśl zarządzenia ukaranie studenta upomnieniem, nagana, wstrzymaniem stypendiów (dla stypendystów) aż do usunięcia z uczelni.

Zarządzenie przewiduje udogodnienia dla młodzieży pracującej, umożliwiając jej uzyskanie od dziekanów poszczególnych wydziałów zwolnień stałych lub okresowych z tych wykładów, na które nie uzyskali oni zwolnienia z pracy nad podstawie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów. Stałe jednak zwalnianie z ćwiczeń seminariów i zajęć praktycznych jest niedopuszczalne.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 października br. przyczyni się do podniesienia poziomu naukowego młodzieży oraz do realizacji planowości studiów.

Przyrząd mierzący automatycznie głębokość orki

W Związku Radzieckim skonstruowano ostatnio automatyczny przyrząd kontrolujący głębokość orki. Przyrząd ten wmontowany na traktorze, sygnalizuje przy pomocy dźwięku lub światła każde odchylenie od ustalonej głębokości orki. Jednocześnie przyrząd ten ustala ilość wykonanej pracy przez traktor w ciągu dnia. Wynalazcą tego niezwykle cennego przyrządu automatycznego jest pracownik obwodowego oddziału rolnictwa w mieście Gorkim — Kormozow.

Zainteresować się bogaczami wiejskimi z Boczkowic

(K 294) We wsi Boczkowice, gm. Raków, pow. włoszczowski źle się dzieje z podatkiem gruntowym. Jest u nas kilku kulaków mających po kilkanaście ha ziemi. Bogacze ci, aby płacić mniejszy podatek, pozapisywali ziemię na swoich kuzynów, rodzinnych itd. I tak: Stanisław Stefańczyk ma około 26 morgów ziemi, 2 morgi sadu, 6 krów, 4 konie, sporo świni. 10 morgów ziemi zapisał na służącego Henryka Dynusa, który pracuje u niego II lat. Wiktoria Suliga ma 17 morgów ziemi, 3 i pół morga zapisała na swoją córkę, która jest w domu i 5 morgów na syna Józefa, który zajmuje się handlem, jeżdżąc w tym celu

do Sosnowca i Katowic. Wincenty Słęk ma 30 morgów ziemi, 4 morgi zapisał na syna i 4 morgi na córkę, a w Kielcach kupił kamienicę. Stefan Józefowski ma 9 morgów ziemi. Przy wpłacie podatku gruntowego figuruje połowa ziemi na żonę, a połowa na niego.

Takich wypadków w naszej gromadzie jest więcej. Każdy bogacz wiejski, aby płacić mniej podatku, stara się swoje gospodarstwo rozdrobnić. Należy, aby CRN zainteresowała się tymi sprawami i bogaczom wymierzyła słuszny podatek.

Edward Śnioch

Dlaczego racjonalizatorom ZPATR nie wypłacono dotąd premii?

(K 209 b) W Zakładach Pańców, Artkułów Technicznych i Rymarskich mieliśmy kilka ulepszeń i usprawnień, które dały zakładowi dużo oszczędności. Pięć takich ulepszeń zostało zatwierdzonych przez nasz Klub Racjonalizatorski i w styczniu zostały przesłane do Centralnego Zarządu celem nagrodzenia racjonalizatorów. Niestety do tej pory tj. od roku nie otrzymaliśmy żadnej odpowiedzi. Wprawdzie Rada Zakładowa

interweniowała w tej sprawie, niestety bez skutku.

Jest rzeczą jasną, że tak długie przetrzymywanie wniosków, sprzeczne z istniejącymi w tej dziedzinie przepisami, nie zachęca robotników do wysiłku racjonalizatorskiego, nie pobudza ich twórczej myśli i przynosi fabryce straty.

Robotnicy zapytują więc, dlaczego tak długo przetrzymuje się wnioski? I w czym to leży interesie?

Wiktor Pawlak

Stoleczny Komitet Radiofonizacji Kraju urządził w sali SRN przy ulicy Chmielnej 7 wystawę radioaparatury i aparatury skonstruowanej przez radioamatorów.

W rozpoczynającym się roku szkolenia partyjnego przed całą partią, przed wszystkimi organizacjami partyjnymi stają nowe, wielkie zadania związane z przygotowaniem aktywów i członków partii do walki o realizację Planu 6-letniego, planu budownictwa podstaw socjalizmu w Polsce.

W walce o budownictwo socjalizmu w Polsce warunkiem stałego wznaczenia kierowniczej roli partii, aktywizacji mas pracujących jest przyswojenie przez aktyw i członków partii marksistowsko - leninowskiej nauki o prawach rozwoju społecznego, a szczególnie światowo - historycznych doświadczeń WKP(b) i leninowsko-stalinowskiej nauki o okresie przejściowym od kapitalizmu do socjalizmu, o industrializacji i kolektywizacji.

Wyrazem tego, że aktyw partyjny, członkowie naszej partii, coraz lepiej to rozumieją jest rosnący pęd do przyswojenia nauki marksizmu - leninizmu. Szkolenie partyjne jest jednym z najważniejszych środków marksistowsko - leninowskiego wychowania aktywów i członków partii.

W szkoleniu partyjnym uczestniczyło w ubiegłym roku około 300 tysięcy towarzyszy. W nowym roku zasięg szkolenia partyjnego znacznie się rozszerzy. Dążymy do tego, aby stopniowo szkoleniem partyjnym objąć coraz większą liczbę członków i kandydatów partii. Niesłusznie jest bowiem sądzić, że przyswoić naukę marksizmu-leninizmu może tylko wąskie grono wybranych ludzi. Nauka marksizmu-leninizmu jest osiągalna dla każdego towarzysza, który chce tego, okazuje wytrwałość i siłę woli w pracy nad jej opanowaniem.

Partia nasza posiada znaczne osiągnięcia w dziedzinie szkolenia partyj-

O dalszy wzrost poziomu szkolenia partyjnego

Helena Kozłowska

Kierownik Wydziału Szkolenia Partyjnego KC ZPZR

nego. Przede wszystkim poważnej, prawie, osiągniętej w wyniku walki naszej partii o wykorzenienie wpływów socjaldemokratyzmu i gomulkiowszczyzny, uległy programy, materiały i treść nauczania. Programy szkolenia partyjnego opierają się o naukę marksizmu - leninizmu, o olbrzymi dorobek i doświadczenie WKP(b), wreszcie o wkład ideologiczny Kongresu Zjednoczeniowego i kolejnych Plenum KC. Wzbogacone zostały również formy szkolenia, ukształtowany system partypartyjnego doświadczenia szkolenia partyjnego WKP(b).

Osiągnięcia te zwiększyły rolę szkolenia partyjnego w politycznej aktywizacji organizacji partyjnych, w wychowaniu nowych aktywistów, którzy zasiliłi szeregi agitatorów, prelegentów i wykładawców szkolenia partyjnego.

Trzeba jednak stwierdzić, że wiele organizacji partyjnych nie wykorzystano wszystkich możliwości szkolenia. W ubiegłym roku tylko część uczestników szkolenia partyjnego przystąpiła do końcowych zajęć, np. na kursach II stopnia w mieście nie więcej jak około 50 proc. Na poszczególnych kursach ilość uczestników gwałtownie spadała, słaba była frekwencja, wiele kursów rozpadało się. Ale i na tych kursach, które pracowały do końca, ciążyły poważne braki i błędy,

które pomniejszały rolę szkolenia partyjnego.

Jakie były podstawowe braki i błędy szkolenia partyjnego, na które należy zwrócić uwagę, aby zmobilizować wszystkie organizacje partyjne do ich przewyciężenia?

Kierownictwo partyjne zwróciło uwagę na dwie zasadnicze słabości: na niedostateczną troskę Wydziału Szkolenia KC i Komitetów Wojewódzkich o zapewnienie należytej jakości nauczania i odpowiedniego poziomu wykładawców we wszystkich ogniwach szkolenia partyjnego oraz na poważne elementy wyziolowości, które w warunkach szybkiej rozbudowy zaciężyły na organizacji sieci szkolenia partyjnego.

Wciąż jeszcze zdarzają się wypadki ideologicznych i politycznych wypaczeń, które świadczą o nieprzezwyciężeniu do końca pozostałości prawicowców - pepesowskich i gomulkiowskich, a nawet pojedyncze próby przemycania wrogich koncepcji w szkoleniu.

Oto na przykład w Łodzi na kursie w PSS wykładawca głosił wrogą, lansowaną przez piłsudczyków w PPS-ie w ciągu wielu lat tezę „że Piłsudski szedł pewien czas z

klasą robotniczą”. Takie oświecenie roli czołowego agenta burżuazji, zdradcy i wroga proletariatu, jakim był od zarania swej działalności Piłsudski, miało także miejsce na skutek złego doboru wykładowców i całkowitego braku kontroli ze strony instancji partyjnych również w dwóch innych wypadkach (w ślupskim i w olsztyńskim). Spotykało się również wypaczenia dotyczące drogi rozwoju państwa dotychczasowej drogi socjalizmu drogą ewolucji, czego dowodem nasza droga”, w Szczecinie, że „klasa robotnicza może się wyzwolić z ustroju kapitalistycznego bez rewolucji, wprawdzie będzie to dłużej trwało”, w Elblągu, że „w Polsce nie ma dyktatury proletariatu”. Podobne wypaczenia miały miejsce nie tylko na wymienionych kursach. Te błędy i wypaczenia byłyby w porę dostrzeżone i usuwane, gdyby organizacje partyjne zajmowały się dostatecznie treściwą i wykazywały niezbędną czujność.

Dlatego też uchwała Biura Politycznego KC podkreśla, że „centralnym zagadnieniem porażenia całokształtu pracy szkoleniowej w obecnych warunkach staje się walka o jakość szkolenia, o zapewnienie właściwego ideowo - politycznego poziomu zajęć, a w szczególności podjęcie wzmoczonej walki z niewykarzowanymi jeszcze przejawami prawicowców - pepesowskich poglądów a także z nieprzezwyciężonymi do końca pozostałościami gomulkiowszczyzny”.

(Ciąg dalszy w numerze jutrzejszym)

Wychowawcze fizyczne: SPORT

Marsze Jesienne

wielką manifestacją przyjaźni polsko-radzieckiej

WARSZAWA. W 7 rocznicę bitwy pod Lenino, która zapoczątkowała zwycięski marsz odrodzonego Wojska Polskiego u boku potężnej Armii Radzieckiej, rozpoczyna się w dniu 15 października w całym kraju „Marsze Jesienne” pod hasłem „Maszerujemy Szlakami Zwycięstwa Armii Radzieckiej i Wojska Polskiego”.

„Marsze Jesienne” organizowane w rocznicę tej historycznej bitwy stają się wielką manifestacją przyjaźni i jak najbliższej współpracy z bratnimi narodami radzieckimi w walce o pokój i o budowanie lepszej przyszłości. „Marsze Jesienne” są wyrazem umiłowania kultury fizycznej objętej Wielkim Planem 6-letnim. W r. 1948 uczestniczyło w marszach ponad pół miliona osób. W roku ubiegłym liczba uczestników przekroczyła milion.

W tym roku marsze będą również jedną z prób na odznakę „Sprawny do Pracy i Obrony”, która jest miernikiem tężyzny fizycznej obywatela.

W tegorocznych „Marszach Jesiennych” wezmą udział mężczyźni i kobiety od 11 roku życia. Robotnicy, chłopki, pracownicy umysłowi, młodzież szkolna, wojsko i milicja staną na starcie w licznych wsiach, miastach i miasteczkach.

Normy marszu na odznakę są następujące:

KOBIECY		
2.500 m.	11 — 12	28 min.
2.500 m.	13 — 14	25 min.
3.000 m.	15 — 16	26 min.
5.000 m.	17 — 18	44 min.
5.000 m.	19 — 26	40 min.
5.000 m.	26 — 32	44 min.
5.000 m.	od 36 wwyż	50 min.

MĘCZYŻNI		
2.500 m.	11 — 12	26 min.
2.500 m.	13 — 14	23 min.
5.000 m.	15 — 16	42 min.
8.000 m.	17 — 18	1:05
10.000 m.	19 — 29	1:20
10.000 m.	30 — 39	1:30
10.000 m.	od 40 wwyż	1:50

W związku z organizacją Marszów na terenie kieleckim w Wojewódzkim Komitecie Kultury Fizycznej w Kielcach odbyła się konferencja poświęcona tej sprawie. Na zebraniu przybyli przedstawiciele szkolnictwa i SKS-ów. Z klubów sportowych reprezentowane były tylko Ogniwo i Spójnia mimo, że wysłano zaproszenia do wszystkich klubów i kół sportowych w Kielcach. Absencja przedstawicieli Stali,

Związkowca, czy Budowlanych świadczy o braku zrozumienia przez zarządy tych klubów doniosłego znaczenia politycznego i sportowego Marszów Jesiennych.

W czasie konferencji omówiono dokładnie trasy Marszów oraz przebieg imprezy. Na zakończenie zawodów odbędzie się uroczyste rozdanie nagród. Z przebiegiem tras w Kielcach i w innych miejscowościach województwa zapoznamy Czytelników w jednym z najbliższych numerów naszego pisma. (cm)

SKS Żeromski propaguje piłkę ręczną

Najbliższym kołem sportowym na terenie Kielc jest obecnie SKS Żeromski. Kolo to posiada ponad 400 członków. Czynnymi jest 9 sekcji piłki ręcznej, lekkoatletyczna, pływacka, tenisowa, tenisa stołowego, sportów zimowych, turystyczna oraz gimnastyczna.

Największą aktywność i najlepszy poziom wykazuje sekcja piłki ręcznej. Drużyna siatkarzy kilkakrotnie wyjeżdżała w teren, propagując piłkę ręczną wśród młodzieży robotniczej w Skarżysku i Starachowicach. Przewidziane są wyjazdy do ośrodków robotniczych, jak Ostrowiec, Radom itd. Szczególnie dobrą formę wykazywała drużyna koszykówek, dając jednocześnie piękny pokaz gry, co przyczyniło się do spopularyzowania koszykówki tam, gdzie „królowała” piłka nożna. Piłkarze ręczni SKS-u „Żeromski” zamierzają w celu podniesienia jeszcze własnego poziomu rozegrać kilka towarzyskich spotkań z silniejszymi

Gwardia (Kielce) i Ogniwo (Radom) walczą o drugie miejsce w tabeli

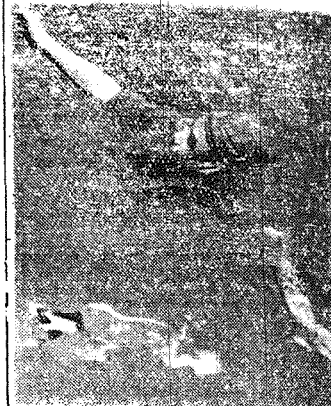
W najbliższą niedzielę kielecka Gwardia i radomska Ogniwo walczą na swoich boiskach — kielczanie z Unią (Kazimierza Wielka) a Ogniwo ze Stalą (Końskie). Oba zespoły — kielecki i radomski w razie zwycięstwa, które nie powinno przyjść im z trudem, wywindują się na drugie miejsca w tabelach. W grupie południowej skarżyskowska Stal gra u siebie z Budowlanymi (Suchedniów), — którzy na terenie Skarżyska z mistrzem Kiel. OZPN nie mają dużych widoków na zwycięstwo. Więcej szans na sukces z Ogniwo (Skarżysko) posiada Stal (Kielce), która na obcym terenie będzie chciała udowodnić, że przegrana z Kolejarzem była tylko pechowa, nieszczytowa porażka. Spójnia (Kielce) zmierzy się u siebie z Kolejarzem, z którym musi wygrać w wysokim stosunku, jeżeli chce opuścić nieprzyjemne, ostatnie miejsce w tabeli.

W grupie północnej, poza wyżę omówionym meczem Ogniwo — Stal (Końskie) — w Starachowicach, dojdzie do interesującego spotkania tamt. Stali z Unią (Pionki), która ma jeszcze duże pretensje do zajęcia drugiego miejsca w tabeli. Wreszcie w spotkaniach ra-

domskich Stal powinna wygrać ze Spójnią, a sukcesem dla Kolejarza będzie wytrwanie Spójni (Sandomierz) — jednego punktu.

Mieszkow i Uszakow rekordzistami Europy

MOSKWA. Europejska Liga Pływacka (LEN) powiadomiła Wszechniżkowy Komitet Kultury Fizycznej i Sportu w ZSRR, że wyniki: Uszakowa

na 500 m. stylem dowolnym i Mieszkowa na 100 m. stylem klasycznym zostały wpisane na listę rekordów Europy. Ustanowiony przez Uszakowa nowy rekord Europy na 500 m. stylem dowolnym wynosi 5:59,8, podczas gdy Mieszkow przepłynął 100 m. st. klas. w rekordowym czasie 1:06,8.

Zawody motocyklowe w Sopocie

SOPOT. W niedzielę 8 bm. na torze wyścigów konnych w Sopocie, rozegra się III Ogólnopolskie wyścigi na torze trawiastym. Wyścigi odbędą się we wszystkich kategoriach maszyn. Długość toru wynosi 2.000 m.

Impreza zapowiada się atrakcyjnie, ze względu na zgłoszenia czołowych zawodników kadry narodowej z Zymirskim i Dąbrowskim na czele.

Radio

SOBOTA, 7 PAŹDZIERNIKA
5.00 Początek audycji. 5.03 Sygnał czasu. 5.05 Streszczenie wiadomości porannych. 5.10 Audycja dla wsi. 5.20 Koncert dla świata pracy. 6.00 Program dnia. 6.05 Polska pieśń masowa. 6.10 Muzyka ludowa. 6.30 Dziennik poranny. 6.45 Chwila muzyki. 6.50 Gimnastyka. 7.00 Muzyka. 7.50 Kalendarz radiowy. 8.00 Streszczenie wiadomości dziennika porannego. 8.05 Melodie operetkowe. 9.25 Ułubione melodie. 9.50 „Frzy budowie” — powieść. 10.10 Muzyka taneczna. 10.50 Informacja. 10.55 Audycja szkolna dla klas III—IV. 11.15 Utwory. 11.50 Głos mają ko biety. 11.57 Sygnał czasu. 12.04 Dziennik południowy. 1. przegląd prasy. 12.15 Kwadrans piosenek. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Melodie ludowe. 13.15 Przerwa. 15.25 Program dnia. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 Felieton literacki. 16.30 Rossini, Bellini, Donizetti — kompozytorzy tygodnia. 17.05 „Tomasz Muenzer” 17.20 Muzyka. 17.55 Komentarz dnia. 18.00 Na froncie sześciolatki. 18.15 Mozaika muzyczna. 18.45 Audycja dla wsi. 19.00 Audycja dla świetlic wiejskich. 19.15 Z naszych pieśni. 19.35 Ułubione melodie. 20.00 Dziennik wieczorny i wiadomości sportowe. 20.30 Muzyka taneczna. 21.00 „Kawaler zło tej gwiazdy”. 22.00 Pieśni Schuberta i Mendelssohna. 22.15 Rezerwa. 22.30 Sonata Schumannna fis-moll. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Program na dzień następny. 23.15 Hymn i koniec audycji.

Tu mówi Moskwa

AUDYCJE W JĘZYKU POLSKIM
Radio Moskiewskie nadaje codziennie cztery audycje w języku polskim (według czasu polskiego):
Pierwsza audycja od godziny 11.15 do 11.29 na falach 19,58 i 19,78 metra. 16,69 na falach 25,6, 20,74, 20,8 i 21,65 metra.
Trzecia audycja od godziny 19.30 do 19.58 na falach 31,27 i 19,58 metra.
Czwarta audycja od godziny 21.00 do 21.29 na falach 31,22 i 10,68 metra.

Stanisław DYGAT GORACE UCZYNNKI

STANISŁAW DYGAT

Str. 179

Popatrzał na nią ponuro i z tępa, nienawiścią. Można było myśleć, że zaraz się na nią rzuci i rozszarpie ją.

— Zle wyglądasz, Miszel — powiedział — powinnaś wyjechać gdzieś na odpoczynek. Za bardzo sobie nogi zdzierasz w tej wstępniej knajpie. To nie jest zajęcie dla takiej delikatnej panienki jak ty. A poza tym, co do tych nóg, to ostrzegam cię po raz setny, że ci je powyrwam z tej części ciała, w której biorą swój początek, jeżeli nie przestaniesz nazywać mnie szefem, ty stara bałwanko! Szef, to jest tamten... rozumiesz do siedemdziesięciu siedmiu tysięcy jasnnych piorunów?

— Rozumiem. Tylko dlaczego siedemdziesięciu siedmiu? — Tak sobie. Więc nie doprowadzaj mnie do złości, bo wtedy będzie za późno... Ja dotąd, tylko raz w życiu się rozłościłem, ale do końca życia tego nie zapomnę. To było w warszawskim cyrku, podczas ostatniego turnieju, w którym walczył Pinecki... Moldenhauer olbrzym z gór Harcu, najlepszy zresztą chłop pod słońcem...

— Czy ty zdajesz sobie sprawę z tego, że opowiadałeś mi to już więcej niż siedemdziesiąt siedem tysięcy razy?

Rajdek bardzo się zasmucił. Podrapał się w głowę i spojrzął na Michelle z wyrzutem.

— Nie może być — powiedział — popatrz no, człowiek pamięć traci! Co robić? Pięćdziesiątka na karku...

— Nie martw się. Gotowa jestem, mimo wszystko raz jeszcze tego wysłuchać, ale nie teraz, bo tam goście się niecierpliwia...

— A niech ich piorun strzeli!

— Niech! Ale zanim się to stanie, muszę wobec nich wypełnić moje zobowiązania. Więc czy upitrasz się im te frykasy, stary oprysku, bandyto portowy, meksykański pawanie?

Rajdek uwielbiał, kiedy Michelle tak mu wymyślała. Ja to trochę nudziło, bo musiała za każdym razem wymyślać, nowe, niespodziewane epitety i brakło jej już inwencji. Gdy jednak, ten olbrzymi, stary dźwieciak, wyraźnie się ich dopraszał, wyczekującym, półzaczęjącym, półobrazonym uśmiechem, nie umiała odmówić mu tej niedorzecznej przyjemności.

— No, no, ty śladro bałtycka — śmiał się zadowolony — nie pozwalaj sobie za dużo, bo jak cię ścisnę, to dwa litry

Str. 180

GORACE UCZYNNKI

morskiej wody wycisnę z ciebie! Ale ma dziewczyna rzeczywistości fantazje! Skąd ci ciągle takie nowe pomysły przychodzą do głowy?

Było to takie głupie, i tak identycznie za każdym razem powtarzające się, że Michelle westchnęła cicho.

— No, masz wreszcie te dania gotowe?

— Chwileczkę jeszcze. Dewolaj się dosmażyć.

— Dobrze. To ja zjadę jeszcze do szefa, a tym mi przez ten czas przygotuj...

— Miszelka, czekaj...

— No?

— Wiesz chciałem ci powiedzieć... chciałem ci... no, więc...

— Wygadaj się wreszcie!

— No, ja nie chcę wtrącać się do nie swoich rzeczy, ale zabardzo cię lubię i dlatego...

— O co ci chodzi? Powiedz jasno!

— A to już chyba innym razem!

Michelle wzruszyła ramionami i odeszła. Wiedziała dobrze o co mu chodzi.

W ciemnym korytarzu między kuchnią a barem, zatrzymała się przed drzwiami z napisem „dyrekcja”, chciała zapukać, ale usłyszała podniesiony głos Szewczyńskiego i jakiegoś piskliwego, żalonne słowa, usiłujące się w głos ten wplątać. Wstrzymała uniesioną rękę i zastanowiła się chwilę...

— ...do stu tysięcy jasnnych piorunów — krzyczał Szewczyński — czy pan się przynajmniej zastanawia, za co pan bierze pieniądze? Czy pan myśli, że ja jestem taki, z kogo można zrobić balona? Jeduchy łoskot, prawdopodobnie uderzenie pięścią w stół. — Już dwa miesiące ta sprawa się ciągnie, a pan nie ma mi nic więcej do powiedzenia, jak „trzeba jeszcze zaczekać parę tygodni”, czy pan naprawdę myśli, że ja się pozwolę kiwać?

— Panie dyrektorze... — piskliwy głos, przybrał nagle ton trzęwego rozsądku i zrównoważonego spokoju — niechże pan zrozumie człowieka! Przecież cała ta rzecz, to nie to samo, co wycieczka „Bajka” do Miocin, przed wojną. Czas jest w tej chwili nieprzyjemny i ludzie się boją.

(dalszy ciąg nastąpi)